

1. Глобалізація тої чи іншої мови (далі M1), яка представляє один з світових центрів впливу (країну, об'єднання країн тощо);

2. Початок вивчення M1 носіями менш популярної мови (далі M2) для кар'єрного росту, міграцій тощо;

3. Активне запозичення слів з M1 і введення їх в активний словник M2;

4. Перехід на M1 у побутовому житті для спрощення інтернаціональної комунікації, при чому M2 залишиться для використання в родинному або сімейному колі;

5. Повний перехід на M1, в той час як M2 стає нежиттєздатною мовою [1].

Англійська мова має ряд певних характеристик, які в майбутньому допоможуть їй стати найбільш поширеною мовою світу. Перш за все, носіями англійської є численні впливові країни світу, як от США, Велика Британія, навіть Індія, ПАР, Нігерія та інші. По-друге, на структурному рівні ця мова є дуже простою в порівнянні з іншими, що дозволяє оволодіти нею на елементарному рівні за короткий час. По-третє, це мова технологій, і тому її знання, як і мінімальні навички роботи з різними гаджетами, буде обов'язковою вимогою до середньостатистичної людини вже в наступні десять років.

Процес цієї лінгвістичної еволюції не є однозначним в своїх наслідках. Серед позитивних результатів глобалізації можна виділити наступне:

1. Усунення мовленнєвого бар'єру між націями та народами.

2. Збільшення відсотку доступності нових технологій в різних сферах суспільного життя.

3. Відкриття нових можливостей для тих людей, які раніше були носіями малочисленої мови.

4. Покращення комунікації між країнами на дипломатичному рівні.

5. Уніфікація медійної сфери та широкий доступ до інформації з будь-якого куточка світу [3].

Проте існують також мінуси цього процесу. Серед них:

1. Зникнення великої кількості мов та мовних груп без можливості їх повернення у побут носіїв.

2. Відповідне змінення менталітету, національної самоідентифікації та психології людей.

3. Конфлікти з тими країнами, які не погодяться на таку політику глобалізації [2].

Отже, поширення англійської мови наразі є не передбаченням на майбутнє, а реальною мовною тенденцією сучасного суспільства. Її вивчення є необхідним для розширення власних можливостей, та разом з цим кожний народ повинен знати досконало власну мову та пам'ятати своє коріння.

Список літератури

1. Кочерган М. П. Загальне мовознавство. / Кочерган М. П. – Видання 3-тє, доповнене. – К.: ВЦ «Академія», 2010. – 464 с. – ISBN 966-580-100-7.

2. Семчинський С. В. Загальне мовознавство. / Семчинський С. В. – К.: АТ «ОКО», 1996. – 416 с. – ISBN 5-7763-2658-3.

3. Дорошенко С. І. Загальне мовознавство: навч. посіб. / Дорошенко С. І. – Київ: Центр навчальної літератури, 2006. – С. 17. – ISBN 966-364-257-2.

*Науковий керівник: Шванова О.В.,
викладач*